

CONGREGATIO SS. REDEMPTORIS

Superior Generalis

Prot. N.: 0000 229/2025

Rzym, 16 listopada 2025

Misjonarze nadziei idący za Odkupicielem

ROK POŚWIĘCONY MISJI

Pan, który posyła nas jako misjonarzy i pielgrzymów nadziei w poranionym świecie

Łk 4, 16-19, Mk 6, 7-12, Łk 9, 2-6, Ps 130, 7, Konst. 1-20, SG 01-020

PRZESŁANIE NA ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH

„Ty jesteś moją nadzieją” (por. Ps 71, 5)

1. Obchodzony w tę niedzielę IX Światowy Dzień Ubogich, który został ustanowiony przez papieża Franciszka w 2017 roku, aby przypomnieć nam, że ubodzy są w centrum Ewangelii, zachęca nas do odnowienia naszego spojrzenia i naszego zaangażowania się na rzecz najuboższych i najbardziej opuszczonych.
2. Nasze Konstytucje jasno określają nasze powołanie: „Iść za przykładem Zbawiciela Jezusa Chrystusa, głosząc słowo Boże ubogim, tak jak On to o sobie powiedział: Posłał mnie głosić Ewangelię ubogim” (Konst. 1). „Pośród grup ludzi bardziej potrzebujących duchowej pomocy otoczą szczególną troską ubogich, słabszych i uciśnionych, których ewangelizacja jest znakiem dzieła mesjańskiego (por. Łk 4, 18) i z którymi Chrystus zechciał się w pewien sposób utożsamić (por. Mt 25, 40)” (Konst. 4). *Węzwanie to nie jest zatem ani opcjonalne, ani drugorzędne: jest głęboko związane z misją Odkupiciela i potwierdza, że nasza obecność misyjna realizuje się w sposób najbardziej autentyczny tam, gdzie świat cierpi, gdzie widoczne jest ubóstwo i gdzie słabnie nadzieja.*
3. Temat zaproponowany przez papieża Leona XIV „Ty jesteś moją nadzieją” zachęca nas do dostrzeżenia, że chrześcijańska nadzieja nie rodzi się z dostatku, władzy czy bezpieczeństwa materialnego, ale z potrzeby, wrażliwości i zaufania Bogu. W tym kontekście ubodzy nie jawią się jako bierne podmioty, ale jako świadkowie silnej i godnej zaufania nadziei. Często pozbawieni ludzkiej solidarności i środków materialnych, znajdują w Bogu jedyne bezpieczne schronienie, Tego, który poprzez wiarę i nadzieję podtrzymuje ich życie¹. To właśnie zaufanie Bogu pozwala im marzyć

¹ *Orędzie ojca świętego Leona XIV na IX Światowy Dzień Ubogich*, <https://www.vatican.va/content/leo-xiv/pl/messages/poor/documents/20250613-messaggio-giornata-poveri.html>

i nie popadać w rozpacz w obliczu niepewności zasobów oraz braku perspektyw. W ten sposób zaufanie staje się schronieniem, pocieszeniem, siłą w walce o godność i sprawiedliwość.

4. Dla nas, redemptorystów, ma to szczególne znaczenie: opcja na rzecz ubogich nie jest wyborem socjologicznym ani ideologicznym, ale ewangelicznym i stanowi istotę naszego powołania misyjnego. Konstytucja 14 przypomina, że „apostolskie dzieło Zgromadzenia charakteryzuje – bardziej niż określone formy działalności – misyjny dynamizm, czyli ewangelizacja w ścisłym tego słowa znaczeniu i służba ludziom oraz grupom, które w odniesieniu do Kościoła i pod względem ludzkich uwarunkowań są bardziej opuszczone i ubogie (por. 3-5)”. Oznacza to, że ubodzy nie znajdują się poza naszą misją: są jej adresatami i pozwalają nam na nowo odkryć oblicze Odkupiciela, które objawia się w „wielu twarzach ubogich i ubóstwa” (por. *Dilexi te*, 9). Oznacza to, że *misja redemptorystów musi być otwarta na przemianę struktur, na integralną promocję osoby ludzkiej i na twórczą solidarność, która rodzi nowe sposoby bycia Kościołem i wspólnotą.*
5. Światowy Dzień Ubogich zachęca nas do pielęgnowania trzech ważnych postaw:
  - a) *Rewizja redemptorystowskiego życia konsekrowanego, zaczynając od doświadczenia ewangelicznego ubóstwa.* Konstytucje 61-70 stanowią bogate źródło rozeznania dotyczące tego ślubu, przypominając nam, że nasze ubóstwo jest rzeczywistym i duchowym upodobnieniem się do ubogiego Chrystusa. *Dla nas ubóstwo przejawia się w braterstwie, dzieleniu się, umiarkowaniu, otwartości na mobilność i gotowości misyjnej. Jesteśmy wezwani do spójności życia, odpowiedzialnej pracy i dawania świadectwa, zarówno osobiście, jak i wspólnotowo, radości i wolności, które wynikają z życia w oderwaniu od dóbr materialnych. W ten sposób ponowne uważne rozważenie tych Konstytucji pomoże nam zastanowić się nad naszą tożsamością misyjną i otworzy nam drogę do osobistej przemiany.*
  - b) *Jako instytucja* Zgromadzenie jest wezwane do wzmocnienia swojego zaangażowania na rzecz sprawiedliwości, pokoju i ochrony stworzenia (SPOS). Nasza praca społeczna, parafie, sanktuaria, centra misyjne oraz instytucje edukacyjne i włączające są konkretnym wyrazem naszego charyzmatu wobec ubogich. *Nie możemy jednak ograniczać naszej odpowiedzi wyłącznie do pomocy; musimy skutecznie zorganizować naszą obecność wśród najbardziej potrzebujących, zapewniając, by część naszych zasobów służyła promowaniu godności ludzkiej. Wspieranie SPOS jest bezpośrednim wyrazem głoszonej przez nas Ewangelii.* Wzmocnienie tych struktur, towarzyszenie podmiotom zaangażowanym w duszpasterstwo społeczne i zapewnienie trwałości naszej pracy to konkretne sposoby zakorzenienia naszego charyzmatu w rzeczywistości współczesnych ubogich. Ponadto musimy podjąć żmudne zadanie kształtowania świadomości ludzi z różnych warstw społecznych, aby mogli oni stać się prawdziwymi uczestnikami budowania świata, który jest domem dla wszystkich.
  - c) *Jako profesji* jesteśmy zaproszeni do poważnej refleksji nad naszym stylem życia w świetle ewangelicznej prostoty: jak korzystamy z dóbr, jak konsumujemy, jak dzielimy się. *Życie w ubóstwie oznacza dziś przeciwstawianie się kulturze nadmiaru, indywidualizmowi i gromadzeniu dóbr. Oznacza również kultywowanie prawdziwej*

*dyspozycyjności misyjnej, wyrażającej się w gotowości do zaspokajania najpilniejszych potrzeb, nawet jeśli wiąże się to z poświęceniami, zmianami lub wyrzeczeniami. Osobiste ubóstwo, przeżywane z radością i autentycznością, staje się proroczym znakiem w społeczeństwie naznaczonym nierównością i obojętnością. Jest to konkretna forma *kenosis, distacco*, prawdziwej komunii z ubogimi, która uwrażliwia nas i czyni wiernymi świadkami Odkupiciela, który miał współczucie dla znękanego tłumu, które były „jak owce niemające pasterza” (Mt 9, 36); czyni nas świadkami Tego, który będąc bogaty, dla nas stał się ubogim (por. 2 Kor 8, 9) i który nie miał gdzie głowy oprzeć (por. Mt 8, 20).*

6. Drodzy Współbracia, Współbracia w trakcie formacji podstawowej i Członkowie Rodziny Redemptorystowskiej, w obliczu wyzwań współczesnego świata, wykluczenia, strachu przed innymi, *aporofobii*, migracji, niedostrzegalnego ubóstwa, kruchości młodych i marginalizowanych, czujemy się wezwani do podwojenia naszego zaangażowania misyjnego, zainspirowani Chrystusem Odkupicielem, który dla nas stał się ubogim (por. Mt 5, 3. 11; Łk 6, 20).
7. Niech ten Światowy Dzień Ubogich będzie dla nas chwilą autentycznej modlitwy, refleksji nad naszym powołaniem i naszą misyjną odwagą. *Niech każda wspólnota redemptorystów znajdzie konkretne sposoby przyjmowania, słuchania i głoszenia Dobrej Nowiny najuboższym, a jednocześnie promowania ich godności.*
8. Skorzystajmy z pomocy modlitewnej przygotowanej przez Dykasterię ds. Ewangelizacji, dostępnej w różnych językach: (<https://www.evangelizatio.va/content/pcpne/en/attivita/gmdp/2024/sussidio.html>), dostosowując ją do naszej lokalnej rzeczywistości. Pozwólmy ubogim ewangelizować nas i pobudzać do życia misją z nową energią.
9. Niech Maryja, nasza Nieustająca Pomoc, matczyna obecność wśród pokornych i znak Bożej czułości dla najmłodszych, towarzyszy nam i wzmacnia nas na drodze nadziei, która nie zawodzi. Niech nasi święci, męczennicy i błogosławieni pomagają nam wiernie żyć opcją na rzecz ubogich jako charakterystycznym znakiem naszego powołania i świadectwem Ewangelii, abyśmy mogli kroczyć jako *misjonarze nadziei idący za Odkupicielem* w tym poranionym, ale pełnym możliwości świecie.

3

Z braterskim pozdrowieniem,

Rogério Gomes, CSSR
o. Rogério Gomes CSSR
PRZEŁOŻONY GENERALNY

Tekst oryginalny: w języku hiszpańskim